

УДК 378.147.091.33:78

UDC 378.147.091.33:78

DOI: [10.31475/ped.dys.2021.31.03](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.03)

ТЕТЯНА СОВІК,

кандидат педагогічних наук, доцент

(Україна, Кам'янець-Подільський,

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка,

вул. Огієнка, 61)

TETIANA SOVIK,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor

(Ukraine, Kamianets-Podilskiy,

Kamianets-Podilskiy Ivan Ohiienko National University,

61, Ohiienko St.)

ORCID: [0000-0002-1550-1997](https://orcid.org/0000-0002-1550-1997)

Застосування методу «сторітелінг» у ході вивчення дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорове диригування»

Application of the «Storytelling» Method in the Study of the Disciplines «School Music Repertoire Workshop» and «Choral Conducting»

У статті подано характеристику методу «сторітелінг»: поняття, структуру (зав'язка, виклад основного матеріалу, висновки), види (активний, пасивний). Викладено методіку його застосування у ході викладання теоретичної дисципліни «Практикум шкільного музичного репертуару» та практичної – «Хорове диригування» у здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво). Визначено основні функції педагогічного сторітелінгу (освітня, виховна, мотиваційна, емоційна, розвиваюча), окреслено правила його застосування в освітньому процесі вищого навчального закладу. Розроблено орієнтовну тематику історій-розповідей для використання на заняттях з «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування» у майбутніх учителів музичного мистецтва.

Ключові слова: *метод, сторітелінг, хорове диригування, практикум шкільного музичного репертуару, здобувач вищої освіти.*

The article reveals the peculiarities of the use of the method «Storytelling» in the study of disciplines «Workshop of School Music Repertoire» and «Choral Conducting» by students of higher education specialty 014 Secondary Education (Music Art). The concept of the «storytelling» method is defined as «the art of telling stories for the purpose of learning, management by conveying the content of the message using a special technique». The structure of storytelling (connection, presentation of the main material, conclusions) is given. The types (active, passive) of storytelling are described and the method of its application in teaching the theoretical discipline «Workshop of School Music Repertoire» and practical – «Choral Conducting» for students of higher education specialty 014 Secondary Education (Music Art). The passive type of storytelling (the teacher is the author of the story and the narrator, the student of higher education is deaf) is used in classes «Workshop of School Repertoire» and «Choral Conducting» during the explanation of a new topic, for example: presentation of theoretical material (structure of artistic and pedagogical analysis of music), the main types of sizes, etc.), information about the composer, the author of the poetic text of the song (life and creative way), the history of writing a choral work, processing of folk songs, etc. An active type of storytelling (a student of higher education takes part in the creation of a story, and the teacher directs, corrects his actions, pushes leading questions to the correct conclusion) is used to consolidate the studied material. The main functions of pedagogical storytelling and the rules of its application in the educational process of higher education are determined.

Key words: *method, storytelling, choral conducting, workshop of school repertoire, applicant for higher education.*

Вступ / Introduction. *Сучасні вимоги до підготовки здобувачів вищої освіти, зокрема музичної, спонукають науковців-педагогів до пошуку та обґрунтування нових методів, прийомів навчання у закладах вищої освіти. Педагогіка сьогодення пропонує ряд дієвих традиційних на інноваційних методик викладання у закладах вищої освіти. Проте ми хотіли б зосередити свою увагу на методі сторітелінгу, а саме використання останнього у ході занять з фахової підготовки (вивчення дисциплін «Практикуму шкільного музичного репертуару», «Хорового диригування») здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво).*

Актуальність розгляду обраної проблеми ґрунтується на запитах, вимогах Нової української школи, в освітньому процесі якої досить широко представлене застосування методу сторітелінгу. Застосування сторітелінгу в навчальному процесі здобувачів вищої освіти музичних спеціальностей спрямоване на ознайомлення та вивчення методики його використання як для набуття власних теоретичних знань, умінь і навичок так і уміння його застосувати в майбутній педагогічній діяльності.

Мета та завдання / Aim and Tasks. Метою дослідження є теоретичне обґрунтування доцільності застосування методу сторітелінгу у ході занять з фахової підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) (викладання теоретичної дисципліни «Практикум шкільного музичного репертуару» та практичної – «Хорове диригування»).

Основні завдання:

- проаналізувати зміст та структуру методу сторітелінгу,
- обґрунтувати доцільність його застосування на заняттях з фахової підготовки здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво): «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування»;
- визначити основні функції педагогічного сторітелінгу;
- окреслити вимоги до його застосування в освітньому процесі здобувачів вищої освіти спеціальності 01 Освіта/Педагогіка. Музичне мистецтво.

Методи / Methods. У ході дослідження використано методи: теоретичні (аналіз наукових джерел, систематизація та синтез інформації), методи практичної діяльності.

Результати / Results. Викладання хорового диригування у здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) передбачає формування ряду професійних компетентностей студентів: вільне володіння методикою викладання та технікою виконання шкільного музичного репертуару, технікою хорового диригування, уміння керувати хоровим колективом, теоретичні знання з історії хорового диригування. Для забезпечення ефективного формування вказаних компетенцій викладачі дисциплін «Практикум шкільного репертуару» та «Хорового диригування» мають використовувати ефективні методи та прийоми навчання, систематично підвищувати рівень власної методичної підготовки, зокрема вивчати та впроваджувати інноваційні методи викладання в освітній процес вищого навчального закладу. Однією з основних труднощів такої роботи є те, що здобувач вищої освіти не має первинного досвіду з методики викладання шкільного музичного репертуару та хорового диригування, адже в музичному спеціалізованому закладі ці дисципліни не вивчаються. Тому перед викладачами дисципліни «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «хорового диригування», з-поміж інших, постає завдання: зацікавити здобувача вищої освіти зазначеними дисциплінами, зневілювати його невпевненість, сором'язливість. Одним з дієвих інтерактивних методів для вирішення цих завдань є педагогічний сторітелінг.

Сторітелінг (storytelling) – «мистецтво розповідати історії з метою навчання, керування шляхом донесення змісту повідомлення за допомогою спеціальної методики» (Метод storytelling., 2019).

Уміло побудована розповідь, яка зацікавлює студента, активує, стимулює його бажання дізнатися «а що буде далі», акумулює його життєвий досвід та стимулює розум до формування моделі можливого розвитку подій, у результаті синтезу отриманих фактів підводить до власних висновків. Під час застосування педагогічного сторітелінгу у ході вивчення дисциплін «Практикум шкільного репертуару» та «Хорового диригування», здобувач вищої освіти забуває про власну скутість, невпевненість, знімається пересторога «я не вмію цього робити», «у мене не виходить», – він повністю занурюється у вирішення проблеми-розповіді, яку розгорнув перед ним викладач, набуваючи необхідних знань та умінь. Як результат – студент легко засвоює теоретичні знання та практичні навички й уміння з вказаних дисциплін, відбувається розвиток його уяви та досвіду, зводиться нанівець страх перед публікою (глядачами, учасниками хору).

Аналіз наукових джерел з обраної проблематики, педагогічний досвід колег та власний (викладання дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару», «Хорове диригування» у здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) дозволив виокремити основні функції педагогічного сторітелінгу:

- освітня функція полягає у забезпеченні викладу теоретичного та практичного матеріалу (пояснення основних етапів роботи над шкільним музичним репертуаром, видів акомпанементу, схем, розмірів тощо) у доступній та цікавій формі;
- виховна функція полягає у формуванні морально-естетичних засад на власному прикладі (історії з життя, соціуму тощо), прикладі з життя і творчості композиторів;
- мотиваційна функція – засобом історії-розповіді зацікавити здобувача вищої освіти дисциплінами «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування»;

– емоційна функція полягає у розкріпаченні, зневілюванні затиснутості, скутості здобувача вищої освіти у ході практичної діяльності на заняттях з означених дисциплін, формуванні впевненості у собі та подоланні страху перед публічними виступами;

– розвиваюча функція полягає в активізації розумових здібностей, уваги, уваги здобувача вищої освіти; формуванні вміння синтезу та аналізу отриманої інформації.

Педагогічний сторітелінг може бути як пасивним так і активним. Пасивний вид сторітелінгу (викладач є автором розповіді і оповідачем, здобувач вищої освіти виступає слухачем) застосовується на заняттях з «Практикуму шкільного репертуару» та «Хорового диригування» у ході пояснення нової теми, наприклад: виклад теоретичного матеріалу (структура художньо-педагогічного аналізу музичного твору, основні види розмірів тощо), відомості про композитора, автора поетичного тексту пісні (життєвий і творчий шлях), історія написання того чи того хорового твору, обробки народної пісні тощо. Активний вид сторітелінгу (здобувач вищої освіти приймає участь у створенні історії-розповіді, а викладач спрямовує, корегує його дії, підштовхує навідними запитаннями до правильного висновку) застосовується для закріплення вивченого матеріалу, наприклад: пошук та історія-розповідь невідомих фактів з життя і творчості композитора та автора поетичного тексту пісні, твори якого презентує, диригує студент, цікаві моменти про написання і виконання даного хорового твору тощо.

Вивчення наукових праць, спостереження за використанням сторітелінгу в педагогічній діяльності педагогів-музикантів, власні нароби з означеної проблеми дозволили виокремити правила його застосування у ході викладання дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорове диригування» у вищому навчальному закладі:

– основна ідея історії-розповіді (наприклад: композитор, автор поетичного тексту пісні, його життєвий і творчий шлях; труднощі презентування (виконання) музичного твору, особливості диригування дводольної (тридольної/чотиридольної) схеми у тій чи тій країні; основні принципи розміщення хору в різних країнах світу тощо);

– ретельна підготовка викладача до історії-розповіді (розробляється заздалегідь: складається план розповіді, кожен з пунктів «начинається» цікавою і доступною для сприйняття інформацією з яскравими прикладами з життя, обмірковуються усі деталі);

– чітка логічна побудова викладу матеріалу історії-розповіді (послідовність (хронологія) розгортання подій, зв'язність, логічні висновки);

– емоційна насиченість, яскравість викладу: тримання студента у напрузі до завершення історії-розповіді, що сприяє кращому сприйняттю, запам'ятовуванню, мотивації практичної діяльності.

Проаналізувавши ряд наукових праць, присвячених побудові сторітелінгу, ми виокремили основні його складові:

– зав'язка (вступна частина);

– виклад основного матеріалу (зміст – розгортання подій, кульмінаційний момент), (основна частина);

– висновки (заклучна частина).

Перед тим, як розпочати історію-розповідь, викладачу необхідно налаштувати здобувача вищої освіти на сприйняття. Практичні заняття з хорового диригування – це індивідуальні заняття (викладач-студент), викладач повинен знайти індивідуальний підхід до здобувача вищої освіти: врахувати особливості його темпераменту, мислення, сприймання, емоційний стан. Проведення практичних занять з дисципліни «Практикум шкільного музичного репертуару» також містять ряд особливостей: здобувачі вищої освіти мають різний рівень підготовки з гри на музичному інструменті та вокальних даних, що потребує диференційованого підходу у роботі над вибором пісенно-музичного репертуару. Поведінка викладача має ряд особливостей: міміка, жести, голос, емоційне мовлення – усе це має підпорядковуватися одній меті – привернути увагу студента, зацікавити його розповіддю з першої фрази. Тільки у цьому разі метод сторітелінгу буде ефективним.

Зав'язка: початок історії-розповіді викладача має викликати інтерес здобувача вищої освіти, обов'язково містити пошуковий елемент або цікавий і невідомий факт (наприклад: з життя композитора чи написання ним хорового твору тощо). Історія-розповідь повинна бути логічно вибудована: події мають розгортатися послідовно та містити зв'язок між собою, що є необхідною умовою для активізації мисленневих процесів студента. Емоційний характер історії-розповіді може різнитися: бути як з позитивним (мажорним) забарвленням (закінчення – happy end), так і з сумним (мінорним) – (закінчення трагічне). У кожному із зазначених характерів розповідь має містити повчальний аспект.

Виклад основного матеріалу: центральна частина історії-розповіді, складовими якої є головна ідея (думка), протиріччя (протиставлення), кульмінація та розв'язка. Для кращого сприйняття

студентом розповіді, викладачу варто провести паралель із власною практикою з життя (навести приклад з досвіду викладання (свого чи колег), цікавий випадок із студентом тощо). На даному етапі для підсилення емоційного впливу можливе використання наочного методу: перегляд відеоряду (зорова наочність: презентація архівного відео з життя композитора, автора поетичного тексту пісні, виконання твору різними колективами, диригування хором тощо), показ світлин, нотних рукописів, чернеток; аудіозапису (слухова наочність – музичне сприймання виконання різними хорами того чи того твору у хронологічному порядку тощо).

Заключна частина історії-розповіді – висновки. Викладач заохочує студента на основі аналізу та систематизації отриманих знань зробити висновки та аргументувати їх. Важливим є спонукання студента до розгорнутої відповіді щодо вражень від почутої історії: викладач має зрозуміти, чи засвоїв здобувач вищої освіти матеріал, зробив правильні висновки тощо.

Аналіз власної педагогічної діяльності дозволив окреслити орієнтовну тематику історій-розповідей, що можуть використовуватися на заняттях з «Практикуму шкільного репертуару» та «Хорового диригування» зі здобувачами вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво):

- фрагмент періоду навчання викладача у вищому навчальному закладі (зокрема, вивчення ним зазначених дисциплін);
- цікаві моменти з історії даного вищого навчального закладу, кафедри музичного мистецтва;
- фрагмент того чи того заняття з «Практикуму шкільного музичного репертуару» чи «Хорового диригування» із студентами старших курсів;
- історія-розповідь про маловідомі факти про життєвий і творчий шлях того чи того композитора, автора поетичного тексту пісні, написання ним хорової обробки народної пісні чи твору;
- курйозні випадки, що дійсно траплялися на заняттях «Практикуму шкільного музичного репертуару» чи «Хорового диригування» у закладі освіти тощо.

Для використання зазначеної тематики викладачу слід дотримуватися орієнтовного плану створення історії-розповіді:

1. Визначення теми заняття дисципліни («Практикуму шкільного музичного репертуару», «Хорового диригування»), відповідно до якої створюватиметься розповідь.
2. Продумання сюжету історії-розповіді.
3. Обрання головного персонажу (діючої особи) розповіді.
4. Наповнення сюжету розповіді цікавими та захоплюючими подіями (пригодами).
5. Надання яскравого забарвлення складеній історії-розповіді за допомогою наочностей (нотні рукописи, світлини композиторів у різні періоди життя; фрагменти відео та аудіозаписів виконання хорових творів тощо).

Після створення історії-розповіді викладач має перечитати її, виправити чи доповнити слабкі моменти. Також варто продумати кульмінаційний момент, прослідкувати динаміку розвитку подій у розповіді.

Зазначений план створення історії-розповіді є дієвим для пояснення нового матеріалу, його закріплення та при роботі над виконавською майстерністю студента.

Під час пояснення нового матеріалу на заняттях з дисциплін «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування», роль оповідача (сторітелера) належить викладачу (пасивний вид сторітелінгу): він повинен заздалегідь і ретельно підготувати новий теоретичний матеріал у формі історії-розповіді. Неприпустимо застосовувати метод педагогічного сторітелінгу без належної підготовки на зазначених заняттях: викладач не зможе впевнено, доступно й емоційно подати новий матеріал, що викличе скептицизм з боку студентів, знизить їх успішність та зменшить інтерес до дисциплін, що вивчаються.

У ході закріплення вивченого матеріалу слід застосовувати активний вид сторітелінгу. Викладач пропонує студенту закінчити почату ним історію чи створити власну історію-розповідь на означену тематику, використовуючи набуті знання. Застосування активного сторітелінгу стимулює творчий потенціал студента, активує його інтелектуальну й емоційну сферу, слугує інструментом «розкріпачення» скутості, невпевненості у собі (досить часто спостерігається на заняттях «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування», оскільки вимагає на ряду з теоретичними знаннями фізичних умінь і навичок). Означений вид сторітелінгу є ефективним для використання як на практичному аудиторному занятті, так і під час самостійної роботи здобувача вищої освіти над тою чи тою темою. Наприклад, працюючи над хоровим твором «Щедрик» (українська народна пісня в обробці М. Леонтовича для мішаного хору), викладач починає на аудиторному практичному занятті історію-розповідь про композитора, а студенту потрібно продовжити її у ході виконання самостійної роботи – віднайти і «розповісти» про історію запису пісні М. Леонтовичем (місце, дата) та її перше виконання (хор, рік, місто) тощо. Така робота

дозволяє здобувачу вищої освіти краще зрозуміти зміст та художній образ пісні, зануритися у епоху, події, побут, що надихнули композитора на створення зазначеного музичного твору, що забезпечує високий рівень виконання хорового твору.

У психологічному аспекті використання методу сторітелінгу на заняттях з «Практикуму шкільного музичного репертуару» та «Хорового диригування» має ряд переваг:

1. Виступає ефективним засобом створення сприятливого мікроклімату на практичному занятті: вчасно застосований викладачем, він додає здобувачу вищої освіти впевненості у своїх музичних здібностях, підсилює атмосферу довіри (викладач – студент). Викладачу варто розповісти історію з власного досвіду: у роки навчання, у процесі роботи над цією ж темою з іншими студентами тощо.

2. Сприяє усуненню «боязкості» публічних виступів. Для переборення страху перед аудиторією, студенту слід пропонувати спочатку виконання історії-розповіді вдома із аудіо чи відеозаписом – така форма роботи дозволить йому побачити невдалі моменти та виправити їх, поряд із цим – додасть впевненості в собі, власних творчих здібностях. Для подолання у здобувача вищої освіти невпевненості у ході диригування хором, виконання музичного твору на інструменті, співу пісні шкільного репертуару варто запрошувати на заняття щораз інших студентів (поступово зневілюється хвилювання під час виконавської майстерності у присутності інших людей окрім викладача), що полегшить майбутньому вчителю музичного мистецтва проходження виробничої практики у закладах загальної середньої освіти.

Окремої уваги заслуговує застосування наочного матеріалу (зорова та слухова наочність) для підсилення емоційно-образного сприйняття сторітелінгу. Зорова наочність (ілюстрації, художні твори, костюми тої чи тої епохи, архівні довідки; відеоряд тощо) слугує активізації образного мислення здобувача вищої освіти, повноті сприймання теоретичного матеріалу та стимулюванню його творчої уяви. Наприклад, для кращого втілення у диригентських жестах характеру музичного твору «Зима і Весна» (фрагмент з опери «Зима і Весна» М. Лисенка) студенту і викладачу слід у ході історії-розповіді подивитися відео-запис виконання опери. Слухова наочність (виконання музичного твору викладачем, слухання аудіозапису виконання різними хоровими колективами, солістом тощо) збагачує слуховий досвід студента, активує мисленеві процеси: порівняння, аналіз, синтез. Використання зазначених видів наочності у поєднанні із емоційно-забарвленим викладом історії-розповіді глибоко проникають у розум та емоційний стан студента, що забезпечує належне засвоєння теоретичного матеріалу, сприяє ефективному формуванню професійних навичок і вмій з дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорове диригування».

Обговорення / Discussion. Метод сторітелінгу та його застосування досліджують науковці різних галузей: педагогіки (С. Паламар, М. Науменко), мистецтвознавства (Т. Лугова), охорони здоров'я (Л. Кайдалова) та ін. Педагоги-науковці С. Паламар і М. Науменко вказують основну відмінність сторітелінгу від інших методів – «легкість, відсутність нав'язливих пропозицій», наголошуючи, що застосування вказаного методу не залежить від часу і місця проведення; розглядають основні функції сторітелінгу в контексті роботи із здобувачами вищої освіти (Паламар С., Науменко М., 2019).

Мистецтвознавець Т. Лугова у своїх працях розглядає питання «гуманізації сучасної технологізованої освіти» та вивчає роль сторітелінгу у ході створення навчальних комп'ютерних ігор (Лугова Т., 2020).

Науковець Л. Кайдалова досліджує доцільність застосування педагогічного сторітелінгу у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я (медичних і фармацевтичних закладах вищої освіти): розробила структуру й визначила «основні вимоги до педагогічного сторітелінгу й викладача-сторітелера» (Кайдалова Л., 2020).

А. Симмонс у своїй праці («Сторителлинг. Как использовать силу историй») подає типи, структуру сторітелінгу, основні канони створення історій; обґрунтовує вплив методу сторітелінгу на емоційну та мотиваційну сферу слухача (Симмонс А., 2015).

У своїх дослідженнях ми опиралися на здобутки зазначених науковців, що допомогло аргументувати доцільність використання методу сторітелінгу саме в музично-педагогічній царині. Розгляд та аналіз наукових джерел з означеної проблеми засвідчує вагомість та актуальність застосування методу сторітелінгу в освітньому процесі закладів вищої освіти.

Висновки / Conclusions. Використання педагогічного сторітелінгу в освітньому процесі здобувачів вищої освіти спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво), зокрема у ході вивчення дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорове диригування», має ряд переваг: мотивує студентів до навчальної і практичної діяльності, активує інтерес до вказаних дисциплін, сприяє зневілюванню їх невпевненості, скутості як на заняттях так і під час публічних виступів, стимулює до самостійної навчальної роботи (пошуку цікавих фактів про життя композитора, історію написання того чи того музичного твору тощо), сприяє творчому прояву

студента (створення відео- та аудіо-презентацій, виготовлення колажів, написання «продовження» історії, складання власних історій-розповідей на задану тематику, власне аранжування хорového твору композитора чи народної пісні тощо).

Список використаних джерел і літератури:

Паламар, С., & Науменко, М. (2019). *Сторітелінг у професійній підготовці майбутніх педагогів: сучасні інструменти*. Взято з <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/279> [in Ukrainian].

Лугова, Т. (2020). *Наратив та сторітелінг в знанієвій структурі навчально-ділової відео гри як чинники синергії інформаційних технологій та духовно-орієнтованої педагогіки*. Взято з <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/295> [in Ukrainian].

Кайдалова, Л. (2020). *Педагогічний сторітелінг у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я*. Взято з http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2020/29/part_1/29.pdf [in Ukrainian].

Симмонс, А. (2015). *Сторітеллінг. Как использовать силу историй*. Взято з <https://2brilliant.ru/wp-content/uploads/2015/04/A-Simmons-Storitelling.pdf> [in Ukrainian].

Метод storytelling: як зацікавити дітей, розповідаючи історії. (2019). Взято з <https://naurok.com.ua/post/metod-storytelling-yak-zacikaviti-ditey-rozpovidavuchi-istori> [in Ukrainian].

References:

Palamar, S., & Naumenko, M. (2019). *Storiteling u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh pedahohiv: suchasni instrumenty [Storytelling in the Professional Training of Future Teachers: Modern Tools]*. Retrieved from <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/279> [in Ukrainian].

Luhova, T. (2020). *Narativ ta storiteling v znaniievii strukturi navchalno-dilovoї video hry yak chynnyky synerhii informatsiinykh tekhnolohii ta dukhovno-orientovanoi pedahohiky [Narrative and Storytelling in the Knowledge Structure of Educational and Business Video Games as Factors of Synergy of Information Technologies and Spiritually-Oriented Pedagogy]*. Retrieved from <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/295> [in Ukrainian].

Kaidalova, L. (2020). *Pedahohichniy storiteling u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv okhorony zdorovia [Pedagogical Storytelling in the Training of Future Health Professionals]*. Retrieved from http://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2020/29/part_1/29.pdf [in Ukrainian].

Simmons, A. (2015). *Storitelling. Kak ispol'zovat' silu istorij [Storytelling. How to Use the Power of Stories]*. Retrieved from <https://2brilliant.ru/wp-content/uploads/2015/04/A-Simmons-Storitelling.pdf> [in Ukrainian].

Метод storytelling: yak zatsikavyty ditei, rozpovidaiuchy istorii [Storytelling Method: How to Interest Children by Telling Stories]. (2019). Retrieved from <https://naurok.com.ua/post/metod-storytelling-yak-zacikaviti-ditey-rozpovidavuchi-istori> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: «12» жовтня 2021 р.

Стаття прийнята до друку: «03» листопада 2021 р.

Совік Тетяна – доцент кафедри музичного мистецтва Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, кандидат педагогічних наук, доцент

Sovik Tetiana – Assistant Professor of the Department of Music Art of Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor

Цитуйте цю статтю як:

Cite this article as:

Совік, Т. (2021). Застосування методу «сторітелінг» у ході вивчення дисциплін «Практикум шкільного музичного репертуару» та «Хорове диригування». *Педагогічний дискурс*, 31, 21–26. doi: [10.31475/ped.dys.2021.31.03](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.03).

Sovik, T. (2021). Application of the «Storytelling» Method in the Study of the Disciplines «School Music Repertoire Workshop» and «Choral Conducting». *Pedagogical Discourse*, 31, 21–26. doi: [10.31475/ped.dys.2021.31.03](https://doi.org/10.31475/ped.dys.2021.31.03).